

Алис Тантертюлер
Даниела Кол

ЖИВОТЪТ НА ЛОТА

Зайчета, зайчета навсякъде!

На Ема, която още много отдавна е платила
едно евро за „книжката си“.

Author: Alice Pantermüller

Original title: Mein Lotta-Leben. Alles voller Kaninchen

With illustrations Daniela Kohl

© 2012 by Arena Verlag GmbH, Würzburg, Germany

www.arena-verlag.de

Through Anthea Agency

© Виолета Вичева, превод от немски

© Фигелия Косева, адаптация на корица

© Сиела Норма АД

София 2017

ISBN: 978-954-28-2402-2

ПЕТЪЮ, 19-И АВГУСТ

Юхуу!!! От днес съм вече пети клас!
Не съм в началното училище, ами ходя в
Средно общообразователно училище

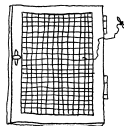
Гюнтер Грас

Цяла лятна ваканция
се радвах за това.

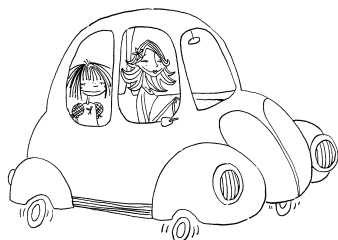

Преди да тръгна, бях
тотално развълнувана
и си облякох любима-
та рокля. Тая, дето на
ръкавите е с един та-
къв драмкащ плат като
на мрежата за мухи на
прозореца.

Абсолютна прелест, естествено.

Мама ме закара до училище, защото имаше тържество в актовата зала.

Татко не може да дойде. Той самият е учител и трябваше да ходи в неговото училище.

Първо директорката говори дълго, после свири училищният оркестър. Май музиката се казваше *Малка спяща музика* или нещо такова.

После ни разделиха по класове. Паднах се в пети Б, в същия клас като Шайен.

Щастие!!!

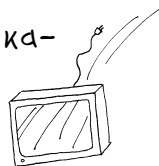
Мда, Шайен е **най-най-Добрата** ми приятелка още от детската градина! И то защото:

1. Харесваме едни и същи игри (например „погребение“. За целта взимаме Шайел, сестрата на Шайен, и я заравяме в пясъчника).

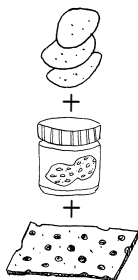
2. Едни и същи неща са ни смешни (да кажем, когато от най-горния етаж на блока на Шайен хвърчи телевизор).

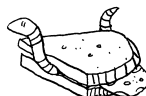
3. Шайен е супер смела и винаги говори едни такива нахакани неща (аз още се упражнявам).

4. Обичаме да ядем едно и също (например най-обичаме сухари с фъстъчено масло и чипс. Въпреки че всъщност Шайен обича да яде всичко).

5. Шайен е супер добра в пазенето на тайни (например кой сложи гъждовен червей под салама в сандвича на госпожа Бохщет. Ама на нея защо ѝ трябваше да пише четворка на страхотната ми картина???)

6. Обожаваме Животни!!!

Затова трябваше задължително да сме в един клас. Иначе щях веднага да си тръгна. 😞

Строг поглед →

Новата ни класна ръководителка ни заведе в стаята ни. Тя е една такава ниска с много къса коса. И едни тънки очила, над които все гледа строго. Като за начало, тя погледна строго над очилата си.

Тогавя всички веднага млъкнахме. 😞

- Казвам се Гизела Акам - каза тя и все още гледаше така, че никой не посмя да мръдне дори с уши. - Все още не знаете, затова ви казвам: който си прави шеги с името ми, го чака мъчителна смърт.

Всички само я зяпахме. Без Шайен.

„Хихихи“, изхика тя.

И тогава беше наказана да остане след училище.

При това днес беше най-първият ден в Средно общообразователно училище Гюнтер Грас.

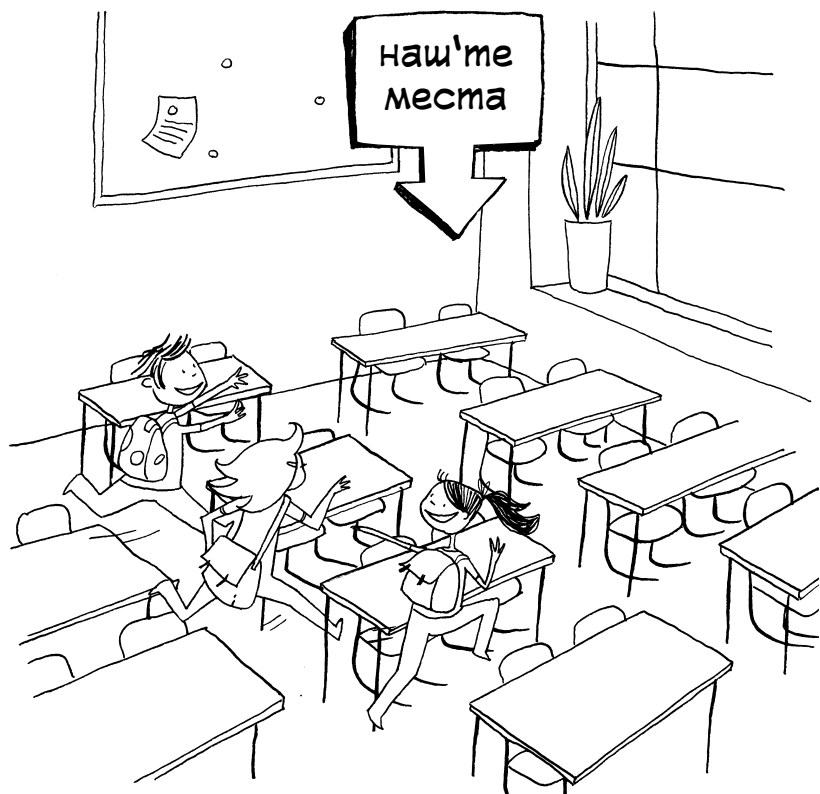

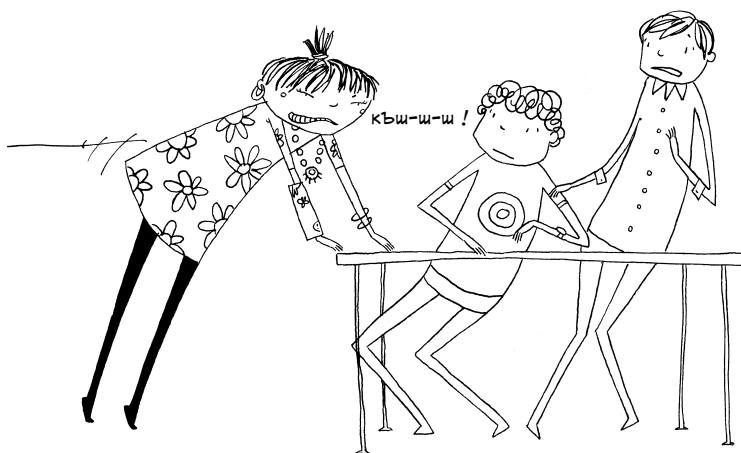
А и Шайен беше с гипсирана ръка и без това не можеше да пише.

С нея се сръчкахме и тя изплезе език, все едно че ще повърне.

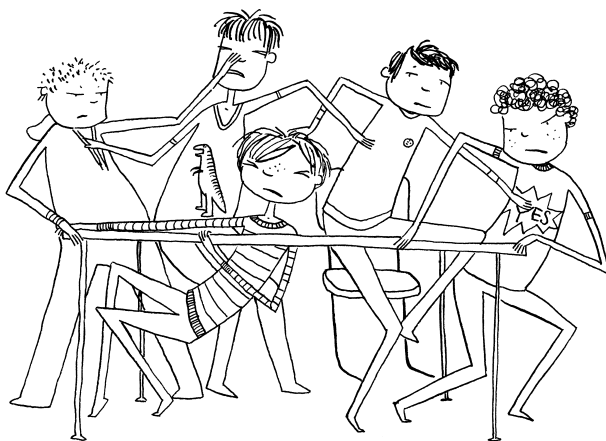

Ама съвсем скришно, защото не трябваше г-жа Акам да я види. И за малко да не чуем, че всеки трябва да си избере къде да седи. Изведнъж всички се разтичаха. Шайен и аз, разбира се – също. Искахме задължително да сме на един чин и до прозореца. И то някъде доста назад.

За малко едни момчета да седнат на наш'те места, но Шайен ги изкъшка.

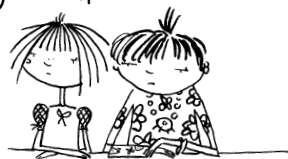

Най-отзад до стената пет-шест момчета се опитваха да се нагъчкат всички на един чин.

Тогава г-жа Акам се вдеси и ги разпръсна да седят на различни места из цялата стая.

Никой не посмя да се оплаче. По едно време пак стана тихо и се обърнахме напред. На първия чин седеше едно-единствено момиче.

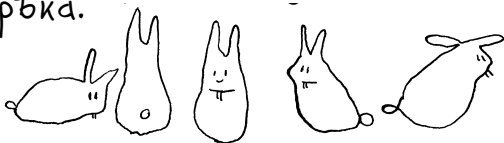

То имаше дълга руса коса и готини дрехи. И надуто вирнат нос.

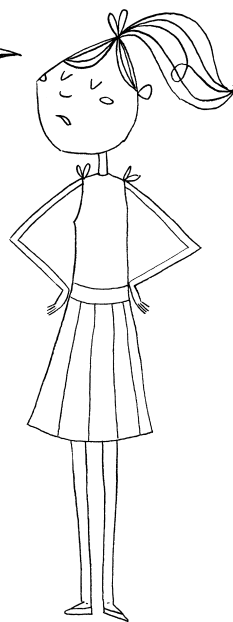
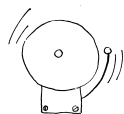
През целия час Шайен не каза нищо повече.

Изрисува цялата си нова тетрадка за работа в клас със зайчета. Само дето те изглеждаха като амеди, защото Шайен не можеше и да рисува с лявата ръка.

Въобще никой повече не посмя да каже нещо, въпреки че през цялото време 2-жа Акам се опитваше да ни накара да играем някакви игри за запознаване.

Тогавна най-накрая би звънецът и всички момичета от класа се събраха на двора. Познавах само Шайен и още две момичета от старото училище, никой друг.

Веднага я наобиколиха почти всички момичета. И аз също веднага я наобиколих, въпреки че си нямах никаква представа какво е кайтсърфинг.

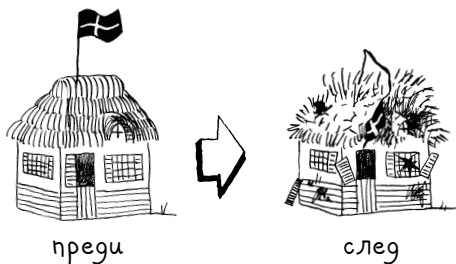

Тогава Шайен се провикна, че цяло лято е била на басейн.

И си размахва гипса.

Аз нищо не разказах за моята ваканция. Имаме лятна къща в Дания. Но със семейство като моето и без това е все едно къде ще отидеш.
СЕРИОЗНО!

преди

след

Днес на обяд например.

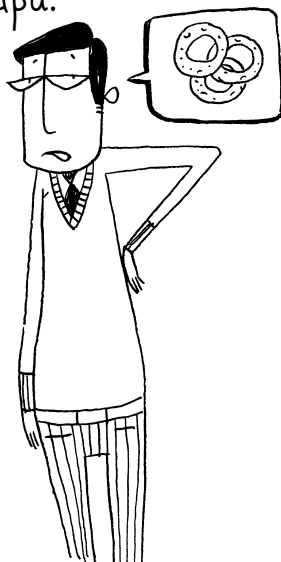
Отидохме всички заедно да ядем навън, защото си е специален ден, когато човек тръгне на ново училище. Затова и ми позволиха да избера къде да ходим.

А аз исках пица!

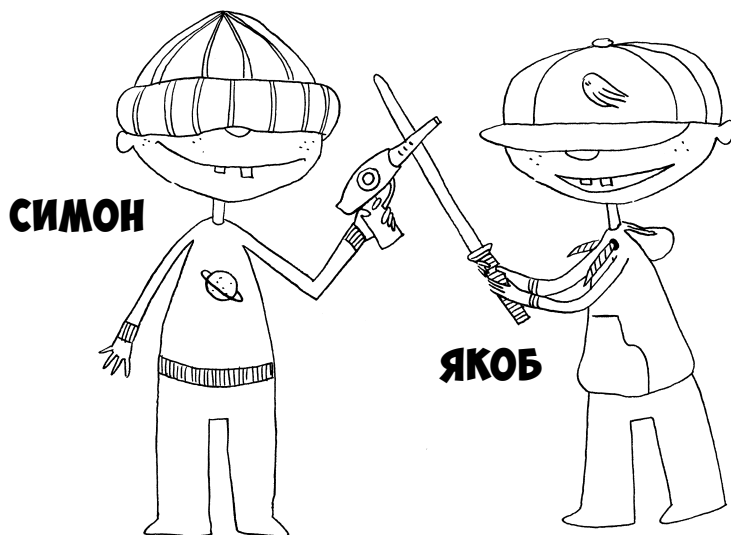

Татко веднага измърмори, че всъщност искам да ни заведе на гръцки ресторант. Защото пак би хапнал с удоволствие калмари.

Но това си беше моят първи учебен ден в Средно общообразователно училище Гюнтер Грас и затова отидохме на италиански.

Братята ми щуряха и ме ръчкаха в гърба с разни извънземни оръжия. Това минаваше за мило. Но въпреки това и аз ги сръчках.

Братята ми се казват Якоб и Симон.
И двамата са на осем.

Мда, близнаци. Осемгодишните близнаци са най-ужасните възможни братя, които човек може да има.

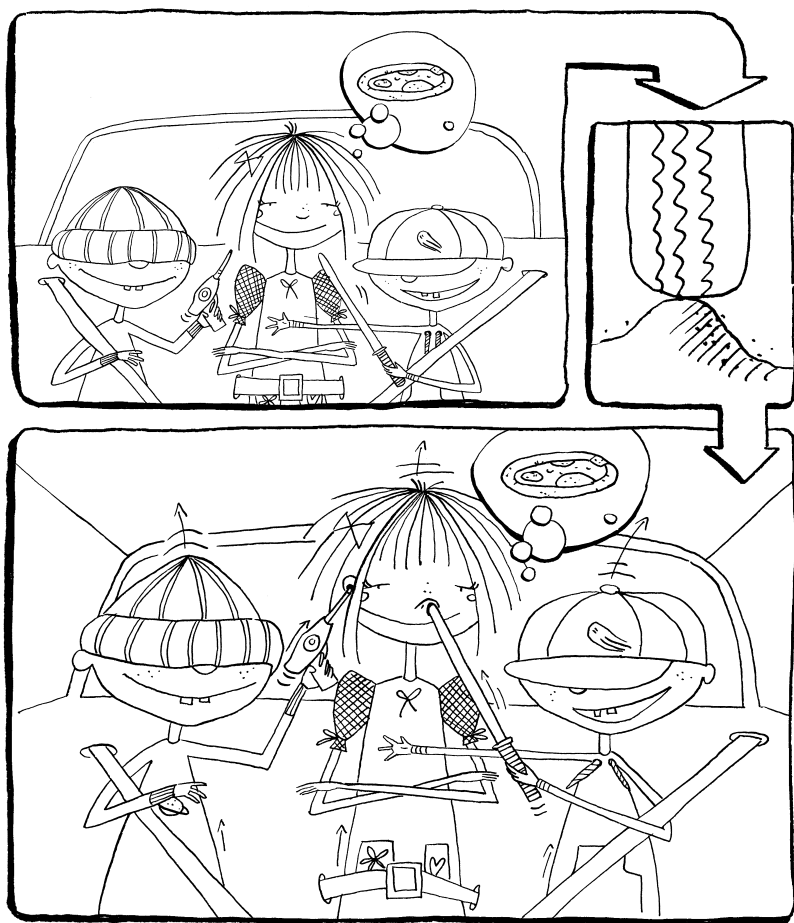

В колата винаги трябва да съм по средата.
За да не се боричкат толкова. Ама те въпреки това си се боричкат.
И разбира се, аз го отнасям.

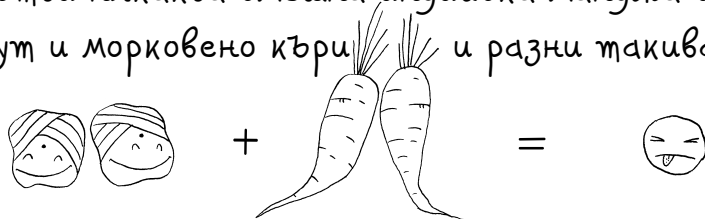
По пътя към пицата постоянно ми се навираше лазерен меч в носа. Или космически пистолет в ухото.

Особено като татко мина през една бабуна.

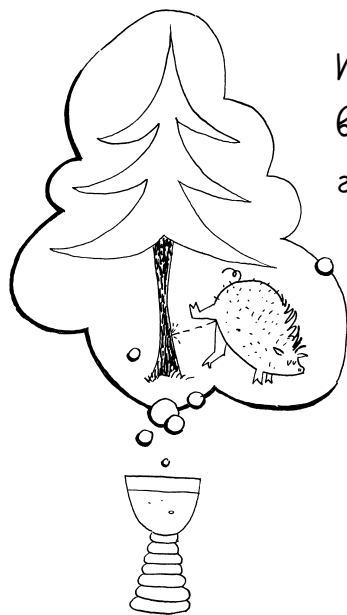

Струва ми се, че специално мина през най-гадните бабуни. ☹️

Но ми беше все тая, защото тотално нямах търпение за пицата! Мда, тези дни мама все готви някаква смешна индийска манджа с нахут и морковено кърпички и разни такива.

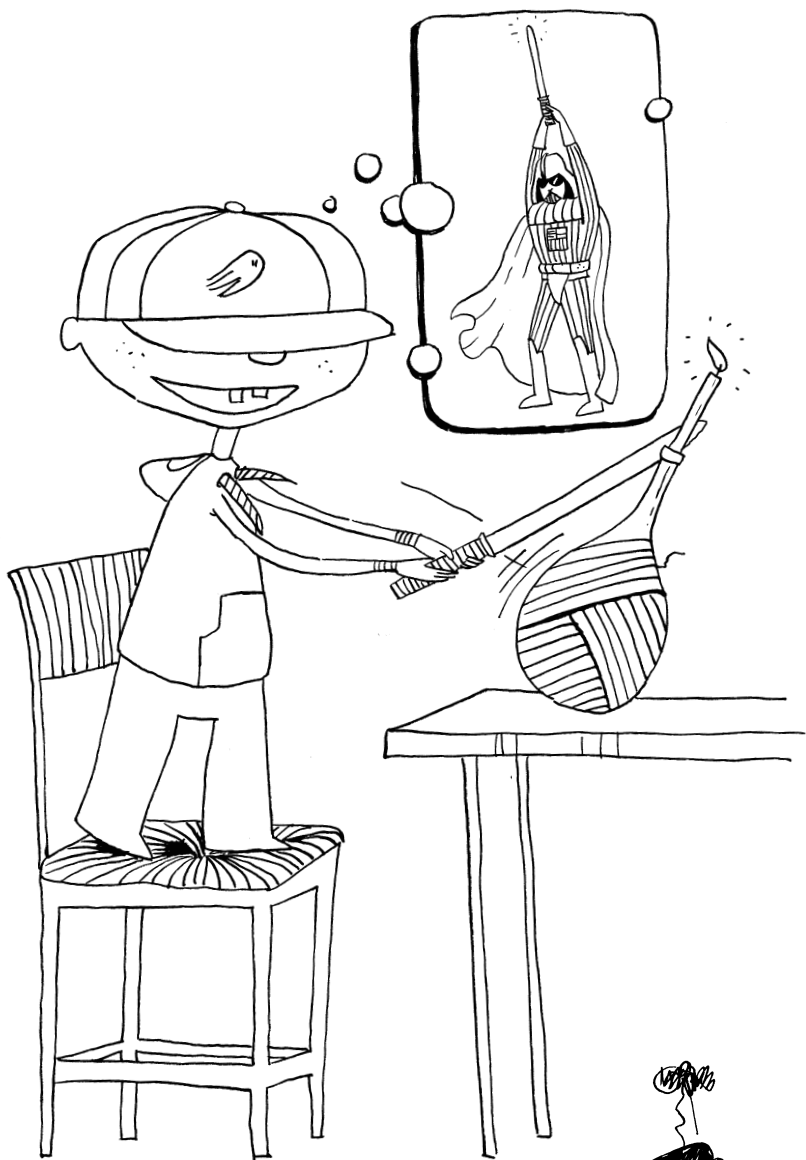

Аз си поръчах пица „Салами“, момчетата – също. Татко, естествено, поръча калмари. Твърдоглав е. Когато иска калмари, иска калмари.

И също от онова гръцко вино, дето има вкус все едно глиган е напишкарал борче.

После Якоб разсече с лазерния меч свещта от тумбестата бутилка-свещник и тя падна от масата. Разбира се, без да иска.

Но татко, естествено, се навъси.
А когато татко се навъси, всички
го отнасяме.

